

anden Maade kan denne Lovgivning albrig ſammenfattes til en Enhed. Det ærede Medlem behøver alſaa ikke at raiſſere over, at vi ikke forſtaa den nuværende Hærløvgivning; thi det gjøre vi ikke; men udenfor os ſtaa ſaaere Mange — det vil egentlig ſige Alle — der heller ikke forſtaa den. Der er eſter min Opfattelse kun een Mand i Landet, der — det vil ſige officielt — mener, at han kan forſtaa den, og det er den høitærede Krigsminiſter, der har givet os Veiledningen under ſit anſvarlige Navn. Jeg vilde ønske, at Folkethinget kunde blive veiledet, ſaa at det kunde faae en virkelig Mening om, at ogſaa det forſtaar den, og det er det, Forſlaget gaar ud paa. Ganſte viſt ſiger det ærede Medlem, at der kan være Lov, mulige Lov og formentlige Lovſpørgsmaal i forſjellige Henseender med Henſyn til Hærløvgivningen; men allerede det viſer, at han er ikke paa det Rene med, hvad han kan forſtaa eller ikke forſtaa. Det ærede Medlem for Københavns Iſte Valgkreds ſagde, at dette er et extraordinært Skridt. Ja, det er rigtigt; men det er ogſaa extraordinære Forhold. Der er ikke tilſigtet nogen Attaque mod Nogen; der er tilſigtet at gjøre en Gjerning, ſom vi troede at kunne enes om Allesammen, og ſom vi troede kunde være nyttig i ſine Følger. Det ærede Medlem mente, at han ikke vilde ſige Noget til, at jeg kaldte det uforſtaeligt, men ſaa gif jeg videre. Ja, ganſte viſt, jeg ſagde, at denne Lovgivning blev kun brugelig gennem Fortolkning, men denne Fortolkning kunde atter omſtødes ved Domſtolene. Det var han ſaa venlig at betone, at ſtor Fornøiſe ſkulde vi ikke have her af Samſtemning med Regjeringen; thi det tog Domſtolene ikke Henſyn til. Netop derfor betonede jeg ikke denne Samſtemning overfor Domſtolene — thi jeg kjender det ærede Medlems Theori i den Henseende — men for Befolkningens Bedkommende og for os loge Medlemmers Bedkommende, ſom ogſaa maa behandle militære Spørgsmaal og militære Bevillingsspørgsmaal herinde, og jeg lagde Vægt paa den Betydning, det vil have, at Domſtolene ſik ſaa lidt ſom muligt med Differentſer at gjøre. Det ærede Medlem for Københavns Iſte Valgkreds (Kimeſtab) var ſaa venlig at mene, at jeg ſkulde tro, at alle Thingets Jurister og Militære ſkulde komme ind i et Udvalg paa 9 Medlemmer; nei, jeg var ganſte viſt ſaa uforſigtig at ſige: de juridiske og militære Kapaciteter, men jeg tager det tilbage. Selvfølgelig er der langt flere end 9 juridiske og militære Kapaciteter her i Thinget, men jeg mente kun nogle af dem, Fædrene for Hærløvgivningen, og ſaa juridiske Mænd fra de forſjellige Grupper. De Herrer ſkjønne alſaa ikke paa vor gode Henſigt, de maa bære Anſvaret i den Henseende og for det Dvrigt. Jeg ſkal kun ſige, at en Omgjørelſe af vort Forſlag fra det, der er foreslaaet, til det, de Herrer ville lave det til ved Endringsforſlaget, kan jeg ikke anbefale.

Jeg anbefaler paa Forſlagsſtillerens Vegne at ſtemme mod denne Endring og ſaa overlade til Flertallet, hvad det vil gjøre ved vort Forſlag, naar den er bleven forkaſtet. Hvorledes end de Herrer idag ville ſtemme over vort Forſlag, vilde jeg have været villig til at ſtemme for et Forſlag ſom det, de have ſtillet, forſaa vidt jeg lægger Vægt paa, at man med Henſyn til Gjennemførelſen kan blive klar paa, at der er Overensſtemmelse mellem Regjeringen og Rigsdagen. Alſaa ſom eneſtaende vilde jeg have givet deres Forſlag min Stemme og anbefale det, men ſom trædende iſtedetfor vort, kan jeg paa ingen Maade anbefale det. Et intereſſerer mig forøvrigt under denne Forhandling; det er den Interesſe, hvormed den høitagtede Krigsminiſter maa kunne følge de Overveielſer, vi her foretage. Der var jo tiltænkt den høitagtede Krigsminiſter en ſærlig Stilling til det nye Hærløvsſtillæg af 25de Juli d. A. Nu tager Miniſteren det op, ſom de Herrer i deres Skynding forſømte, nemlig Formen. Hvad de Herrer ikke ſik gjort, idet de gif udenom Krigsminiſteren, gjør han nu for dem, idet han lægger en forſtaelig Veiledning i Hærløvgivningen frem for dem, og om den mene de nu — ja, det ærede Medlem for København (Kimeſtab) havde Lov, men det ærede Medlem for Stege (Boſſen) mener, at den i og for ſig er ſaa god, at han ikke behøver en Underſøgelse om, hvorvidt den træffer Lovgivningens Mening eller ei. Det maa være en Tilfredsſtillelſe for den høitærede Miniſter, at han, ſom de egentlig mente ſkulde holdes udenfor, er bleven deres Hjælper, ialtſald i det Formelle, og ogſaa i det Reelle, og at han nu gennemfører den Sag, ſom de Herrer mente, at han ikke ſkulde gennemføre, gennemfører den til en ſaadan Tilfredshed for dem, at de ikke engang ville have underſøgt, om denne for hele Militæretaten vigtige administrative Beſtemmelſe er overensſtemmende med Hærløven eller ei. Det forekommer mig, at der var Nogen, ſom indendte, at denne Debat her ikke maa gjøre det Indtryk paa Miniſteren, at det er en fortræffelig Veiledning, han har givet os, men det forekommer mig dog, at naar de Herrer ville forkaſte vort Forſlag om en Underſøgelse, ſaa maa det oo ipſo betyde, at man fra Folkethingets Side er tilfreds med det Arbejde, Miniſteren har givet os, og at man finder det vellykket (Boſſen: Nei!). Det ærede Medlem ſiger Nei, han mener alſaa, at det ikke er vellykket. Jeg vil nu tænke mig hans Standpunkt: Han forſtaar nu Hærløvgivningen, han har gennemlæst Veiledningen, og han tør vel ikke ſige, at den er vellykket, men heller ikke, at den ikke er vellykket. Enten maa det ærede Medlem, naar hans Kjendſkab til Hærløvgivningen er ſaa ſtort, ſom han angav, ved eſter at have gennemgaaet Veiledningen nu at modſætte ſig en Underſøgelse erkjende, at Veiledningen er et vellykket Arbejde fra Miniſterens